

OPINIÓ

Emigdi Subirats
escriptor

Àlex Castells, músic i trompetista, in memoriam

El passat 12 de gener la dama negra va vindre a visitar un entusiasta de la música, Àlex Castells i Juste, que ens deixava als 55 anys a causa d'una llarguíssima malaltia. Professionalment, va ser un músic molt estimat i valorat. Va endegar els seus passos musicals de molt jove a la Banda de Cornetes i Tambors Grup Xiquets Balmes del seu poble natal, Santa Bàrbara, de la qual era director el seu pare, Alejandro Castells i Arasa. Primerament, va formar-se al Conservatori de Tortosa, per, posteriorment, continuar els seus estudis a Barcelona i a l'Estat francès.

Posteriorment, va formar part d'una de les habituals xaranges festives tan típiques de la nostra Festa Major, que va sembrar alegria vora l'Ebre i el Baix Aragó. La seua trajectòria va portar-lo a formar part d'una orquestra professional de Port Aventura que

va actuar durant uns mesos al Japó. Va deixar petjada allargada com a director de la Banda de Música de l'Ametlla de Mar. A l'encop, va ser un excel·lent trompetista, que va ser convidat a tocar amb algunes orquestres de gran nivell.

Va sofrir una greu malaltia ara fa 18 anys que va apartar-lo de la seua passió musical i de la vida pública completament. El destí li causava una mala passada, com es diu popularment. L'esperaven uns anys de sofriments, de desconeixement d'allò que passava al seu voltant, d'impossibilitat de creixement professional o de gaudir de la seua gran passió.

Vaig compartir amb ell dos anys inoblidables a l'Institut de Tortosa. Ni ell ni jo mai vam usar el nom que portava el centre en aquell temps, ja que érem joves idealistes i antifeixistes. Compartíem una passió descomunal pel Barça, en un període

en què només vam poder gaudir de la lliga de 1985 amb l'anglès Terri Venables a la banqueta i amb jugadors tan significatius com Schuster, Archibald, Urruti, Migueli, Julio Alberto o Alexanko. Cursàvem el batxillerat de lletres, amb formació profundament lletrada. Personalment, m'inclinava per l'afició de l'escriptura, ell m'inundava d'entusiasme musical. Parlava tostemps del món de les bandes, de les potencialitats professionals, dels diversos tipus de trompeta, que gairebé em coneixia ja de memòria. Literatura i música, Barça i moments de lleure ens agermanaven en tot moment.

Posteriorment, m'enorgullia dels seus èxits professionals, malgrat les dificultats perennes per guanyar-se la vida en qualsevol fenomen artístic al nostre país. Va tindre la sort de gaudir d'experiències inoblidables amb orquestres com la de TVE a la

capital de l'Estat o en terra nipona. Sempre enraonava amb entusiasme sobre el futur aprenentatge, envers allà on volia arribar.

Sentia molt d'orgull pel progrés dels xiquets i de les xiquetes que formaven part de la Banda de música de l'Ametlla de mar. Em feia cinc cèntims de llur potencialitat. Estimava la banda i la seua gent, se sentia un calero més, ja que havia tingut una rebuda extraordinària. Feia plans pel seu creixement, se sentia plenament realitzat.

Àlex era una persona entusiasta, que transmetia positivisme, que volia autosuperar-se. La seua vida anava a redós d'un instrument amb el qual volia arribar a l'excel·lència. Tot el seu món era la música, que li permetia créixer com a persona. Ell era un humanista amb tota profunditat de pensament. Creia en la funcionalitat de la música com a transmissora de tota mena de va-

lors humanistes. Eren justament aquests valors els que l'encoratjaven a no defallir, a fer recerca constant, a buscar nous sons, a creure en l'excel·lència com a culminació de l'artista.

El seu decés ha causat commoció en el món de la música. El seu caràcter amable i divertit es mesclava amb la seua gran categoria professional. Hem perdut un gran trompetista i agent musical. Sobretot, ens ha deixat una persona entranyable que va dedicar-se en cos i ànima a la seua formació.

Vull morir len-ta-ment com les acàcies, que arriba l'abril i ja no rebroten.

Gerard Vergés dixit. El vers del mestre entre els mestres de la nostra poètica, em permeten dir l'adeu sentit a un dels millors amics d'adolescència i músic admirat. Estimat Àlex, al gener ha arribat el teu abril! *Sit tibi terra levis!*